

**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
Кіровоградської області**

**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ**

02 серпня 2011 р.

Справа № 5/53

Господарський суд Кіровоградської області
у складі судді Колодій С.Б.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні справу № 5/53
за позовом: публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПРИВАТБАНК",
м. Дніпропетровськ
до відповідача: приватного підприємства "Будівельна компанія "Левша", м. Кіровоград
про звернення стягнення на предмет іпотеки в рахунок стягнення 1664469,90 грн. штрафу
Представники сторін:
від позивача - ОСОБА_1, довіреність №4002 від 03.09.2009 року
від відповідача – Бірюков А.О. довіреність №б/н від 06.08.2010 року

В судовому засіданні 21.07.2011 року оголошувалась перерва до 01.08.2011 року на 16 год. 00 хв., 01.08.2011 року до 02.08.2011 року на 11 год. 00 хв.

Публічне акціонерне товариство комерційний банк "ПРИВАТБАНК"(далі по тексту - ПАТ КБ) звернулося до господарського суду з позовною заявою, яка містить вимоги про звернення стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями площею 5493,3 кв.м., що розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2н, (два з літерою "н") в рахунок стягнення з приватного підприємства "Будівельна компанія "Левша"(далі по тексту - ПАТ БК) штрафу в розмірі 1 664 469,90 грн.

13.08.2010р. позивач подав до суду заяву №5-С/Р від 13.08.2010 року про уточнення позовних вимог, яка містить вимоги наступного змісту:

в рахунок стягнення штрафу в розмірі 1 664 469,90грн. за іпотечним договором укладеним 31.08.2007 року і зареєстрований в реєстрі за №2734 - звернути стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 5493,3 кв. м, розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2н, (два з літерою "н") шляхом продажу вказаної будівлі ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" з укладенням від імені відповідача договору купівлі - продажу будь-яким способом з іншою особою - покупцем, з правом отримання всіх необхідних для продажу документів в БТІ, а також наданням позивачу всіх повноважень, необхідних для здійснення продажу.

20.07.2011 року позивач подав до суду заяву № В-5/53 від 19.07.2011 року про уточнення позовних вимог, яка містить вимоги наступного змісту:

в рахунок стягнення штрафу в розмірі 1 664 469,90 грн. за Іпотечним договором укладеного 31.08.2007 року і зареєстрованого в реєстрі за № 2734 - звернути стягнення на предмет іпотеки - нежитлову будівлю разом з усіма її приналежностями, площею 5 493,3 кв.м., що знаходиться за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2н (два з літерою "н").

Обґрунтовуючи позов, ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" в позовній заяві від 13.07.2010 р. посилаючись на приписи статті 193 Господарського кодексу України, статті 8 Закону України "Про іпотеку" зазначив, що згідно пункту 20.1 Іпотечного договору Іпотекодавець прийняв на себе зобов'язання щодо страхування Предмету іпотеки на його повну вартість в день укладання цього договору та надання Іпотекодержателю доказів страхування та сплати страхового платежу. Але прийнятий на себе обов'язок зі страхування Предмету іпотеки в день укладання Іпотечного договору Іпотекодавець належним чином не виконав, оскільки Іпотекодержатель на момент подання цього позову доказ страхування та сплати страхового платежу від Іпотекодавця не отримував. Відповідно до пункту 21 Іпотечного договору у разі порушення Іпотекодавцем зобов'язання, передбаченого у пункті 20.1 він сплачує на користь Іпотекодержателя штраф у розмірі 30% від вартості Предмету іпотеки, яка зазначена у пункті 12 цього договору і становить 5 548 233,00 грн.

Керуючись статтею 216 Господарського кодексу України та умовами Іпотечного договору позивач заявляє про стягнення з відповідача штрафу в розмірі 1 664 469,90 грн.

01.08.2011 року позивач подав до суду пояснення-клопотання, в яких щодо фактичних обставин справи зазначив, що згідно пункту 20.1 Іпотечного договору Іпотекодавець прийняв на себе зобов'язання щодо страхування Предмету іпотеки на його повну вартість в день укладання цього договору та надання Іпотекодержателю доказів страхування та сплати страхового платежу. Не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії та надати Іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

На виконання пункту 20.1 Іпотечного договору ПП БК "Левша" застрахувало предмет іпотеки на період з 29.08.2008 року по 28.08.2009 року включно з оплатою страхової премії у сумі 11 096,47 грн. Отже, відповідач належним чином виконував умови пункту 20.1 Іпотечного договору щодо страхування Предмету іпотеки до 30.08.2009 року включно, і не виконував обов'язку щодо продовження строку дії договору страхування у строк не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку його дії, тобто до 28.07.2009 року.

02.08.2011 року позивач подав до суду пояснення - уточнення, в яких щодо фактичних обставин справи зазначив, що на виконання пункту 20.1 Іпотечного договору ПП БК "Левша" застрахувало предмет іпотеки на період з 29.08.2009 року по 28.08.2009 року включно з оплатою страхової премії у сумі 11 096,47 грн., отже відповідач належним чином виконав умови пункту 20.1 Іпотечного договору щодо страхування Предмету іпотеки до 30.08.2009 року включно, і не виконав обов'язку щодо продовження строку дії договору страхування у строк не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку його дії, тобто до 28.07.2009 року.

Позивач звернув увагу суду, що датою звернення із позовною заявою до господарського суду Кіровоградської області є 13.07.2010 року, отже період який минув з моменту порушення зобов'язання відповідачем умов пункту 20.1 Іпотечного договору до моменту звернення до суду позивача із позовною заявою становить менше одного року.

Згідно роз'яснення Вищого господарського суду України "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України" від 18.09.1997 року №02-5/289 зміна підстав позову означає зміну обставин, якими позивач обґрунтовує свою вимогу до відповідача.

Зі змісту вищезазначених пояснень-уточнень від 01.08.2011 року, 02.08.2011 року вбачається, що позивачем змінено підстави позову.

Відповідно до частини 4 статті 22 Господарського процесуального кодексу України, позивач має право до початку розгляду господарським судом справи по суті змінити предмет або підставу позову шляхом подання письмової заяви.

Розпорядженням керівника апарату господарського суду Кіровоградської області №203 від 08.07.2011 року призначено повторний автоматичний розподіл справи №5/53.

Згідно довідки про результати автоматичного розподілу справи між суддями від 08.07.2011 року дану справу призначено судді Колодій С.Б.

Ухвалою господарського суду від 12.07.2011 року суддею Колодій С.Б. справу №5/53 прийнято до свого провадження та призначено до розгляду в судовому засіданні 21.07.2011 року.

Враховуючи те, що розгляд господарським судом справи по суті новим складом суду було розпочато в судовому засіданні 21.07.2011 року, господарський суд не приймає пояснення - уточнення позовних вимог щодо фактичних обставин справи від 01.08.2011 року, від 02.08.2011 року, які є по суті заявами про зміну підстав позову, оскільки подані з порушенням приписів частини 4 статті 22 Господарського процесуального кодексу України.

У зв'язку з чим, господарський суд розглядає вимоги позивача, викладені в позові від 13.07.2010 року.

Відповідач проти позову заперечує та просить господарський суд у позові відмовити, а також просить застосувати строк позовної давності щодо стягнення штрафу.

Розглянувши наявні матеріали справи, заслухавши пояснення представників, господарський суд,-

ВСТАНОВИВ:

31.08.2007 року між приватним підприємством "Будівельна компанія "Левша" (Іпотекодавець) та ЗАТ КБ "Приватбанк" (Іпотекодержатель, правонаступником якого є ПАТ КБ "Приватбанк") було укладено Іпотечний договір, посвідчений приватним нотаріусом Кіровоградського міського нотаріального округу ОСОБА_3 та зареєстрований в реєстрі за № 2734 (далі - Іпотечний договір).

За цим договором забезпечено виконання зобов'язань відповідача, що випливають з кредитного договору від 24.07.2007 року № 90 щодо повернення кредиту в сумі 3 740 000,00 грн., що надано у формі невідновлювальної кредитної лінії; сплати процентів за користування кредитом у розмірі 17,6% річних; сплати процентів за користування кредитом у разі несвоєчасного погашення кредиту у розмірі 40% річних від суми залишку непогашеної заборгованості по кредиту; сплати винагороди за обслуговування кредитної лінії; сплати пені та штрафів за порушення зобов'язань за кредитним договором у розмірах та порядку, передбачених умовами договору.

Пункт 2 Іпотечного договору передбачає, що за цим договором іпотекою забезпечується виконання зобов'язань Позичальника, що випливають з кредитного договору від 24.07.2007 р. № 90, зокрема зі сплати штрафу у порядку та розмірі, визначених кредитним договором.

Відповідно до пункту 18.8.1 Іпотечного договору, Іпотекодержатель має право з метою задоволення своїх вимог: звернути стягнення на предмет іпотеки у випадку, якщо в момент настання термінів виконання Позичальником якого-небудь із зобов'язань, передбачених Кредитним договором, вони не будуть виконані.

Згідно пункту 7 Іпотечного Договору в забезпечення виконання Позичальником зобов'язань за Кредитним договором та Іпотекодавцем зобов'язань за цим договором, Іпотекодавець надав в іпотеку належне йому на праві власності, що підтверджується Договором купівлі - продажу № 79 від 23.07.2007 року виданий Правобережною товарною біржею м. Дніпропетровськ, наступне нерухоме майно: нежитлова будівля. Предмет іпотеки зареєстрований у встановленому законом порядку як окремий виділений в натурі об'єкт права власності. Нерухоме майно, зазначене в цьому пункті, передається в іпотеку разом з усіма його приналежностями, що є нежитлове приміщення площею 5 493,3 кв.м. Предмет іпотеки знаходиться за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2н.

Крім того, відповідно до пункту 20.1 Іпотечного договору сторони погодили, що в день укладання цього договору Іпотекодавець зобов'язується застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість, зазначену в пункті 12 цього договору, на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб, а також надати в цей же термін Іпотекодержателю договір страхування та

докази сплати страхового платежу. Не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії у встановленому законом порядку та надати Іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

Всупереч пункту 20.1 Іпотечного договору відповідач зазначений обов'язок не виконав, а саме не надав позивачу доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення цього договору та не надав Іпотекодержателю доказів страхування та сплати страхового платежу.

Відповідно до пункту 21 Іпотечного договору в разі порушення Іпотекодавцем будь-якого із зобов'язань, передбачених пунктами 20.1, 20.4, 20.7, 20.8 цього Договору, останній сплачує на користь Іпотекодержателя штраф у розмірі 30% від вартості предмету іпотеки зазначеної в пункті 12 Договору іпотеки.

Відповідно до пункту 12 Іпотечного договору застава вартість предмету іпотеки складає 5 548 233,00 грн.

Враховуючи наведе, господарський суд дійшов висновку про обґрунтованість вимог позивача до відповідача щодо нарахування штрафу передбаченого пунктами 20.1 та 21 Іпотечного договору у розмірі 1 664 469,90 грн.

Однак, дані вимоги, на підставі статті 267 Цивільного кодексу України, задоволенню не підлягають, враховуючи наступне.

Відповідно до статті 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення цього договору та доказів страхування та сплати страхового платежу відповідачем не подано.

Розглянувши заяву відповідача щодо застосування строку позовної давності, суд зазначає наступне.

Згідно статті 256 Цивільного кодексу України позовна давність – це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Загальна позовна давність, згідно статті 257 Цивільного кодексу України, встановлюється тривалістю у три роки.

Поряд з цим, правилами статті 258 Цивільного кодексу України визначено, що для окремих видів вимог законом може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені).

Згідно з пунктом 3 статті 267 Цивільного кодексу України позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони, зробленою до винесення ним рішення.

Як вбачається з матеріалів справи, термін виконання зобов'язання закінчився 31.08.2007 р., тобто у строк до 31.08.2008 р. могли бути пред'явлені вимоги про стягнення з відповідача 30% штрафу.

Даний позов пред'явлено до суду 13.07.2010 року (відмітка суду), тобто після спливу строку позовної давності, встановленого статтею 258 Цивільного кодексу України.

Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено у спорі, є підставою для відмови у позові.

Посилаючись на частину 1 статті 264 Цивільного кодексу України, за змістом якої перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку, позивач стверджує про переривання перебігу позовної давності в зв'язку з виконанням відповідачем пункту 20.1 Іпотечного договору щодо страхування предмету іпотеки на період з 29.08.2008 року по 28.08.2009 року включно.

В підтвердження даного факту позивач подав суду копію рахунку ЗАТ Страхова компанія "Інгосстрах", виставленого ПП "БК "Левша" щодо сплати страхової премії в розмірі 11 096,47 грн., копію платіжного доручення №171 від 29.08.2008 року про сплату страхової премії в розмірі 11 096,47 грн.

За умовами Іпотечного договору(пункт 20.1) в день укладання цього договору Іпотекодавець зобов'язується застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб, а також надати в цей же термін Іпотекодержателю договір страхування та докази сплати страхового платежу. Не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії у встановленому законом порядку та надати Іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

Відповідно до статті 33 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Доказів укладання договору страхування предмета іпотеки, як в день укладання Іпотечного договору так і в серпні 2008 року, на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб сторони суду не надали. Крім того, представник відповідача взагалі заперечив факт укладання такого договору.

На вимогу суду надати договір страхування, представник позивача повідомив про відсутність такого договору у ПАТ КБ "Приватбанк", незважаючи на те, що за умовами договору в разі укладання договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний надати його Іпотекодержателю.

Враховуючи, що відповідачем заявлено про застосування строку позовної давності та при відсутності доказів укладання договору страхування в серпні 2008 року, суд вважає, що позовні вимоги про стягнення 30% штрафу у сумі 1 664 469,90 грн. не підлягають задоволенню у зв'язку з пропуском строку позовної давності.

Беручи до уваги викладене і враховуючи, що позивачем пропущений строк позовної давності, порушене право захисту не підлягає.

Керуючись статтями 33, 43, 49, 82, 84–85 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд, –

ВИРІШИВ:

В задоволенні позовних вимог відмовити повністю.

Згідно частини 5 статті 85 Господарського процесуального кодексу України рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Рішення може бути оскаржене протягом десяти днів з дня його підписання до Дніпропетровського апеляційного господарського суду через господарський суд Кіровоградської області.

Суддя

С.Б.Колодій

Повне рішення складено - 08.08.2011 року

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ
ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД**

**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

10.10.2011 року

Справа № 5/53

Дніпропетровський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: судді Науменка І.М. – доповідача

суддів: Герасименко І.М., Мороза В.Ф.,

при секретарі судового засідання: Лазаренко П.М.,

за участю представників сторін:

від позивача: ОСОБА_1 представник, довіреність №6183 від 25.11.09;

від відповідача: **Бірюков А.О. представник**, довіреність №б/н від 06.08.10;

розглянувши апеляційну скаргу публічного акціонерного товариства комерційного банку “ПриватБанк”, м. Дніпропетровськ,

на рішення господарського суду Кіровоградської області від 02.08.2011р. у справі №5/53

за позовом публічного акціонерного товариства комерційного банку “ПриватБанк”, м. Дніпропетровськ

до відповідача приватного підприємства “Будівельна компанія “Левша”, м.Кіровоград

про звернення стягнення на предмет іпотеки в рахунок стягнення 1 664 469 грн. 90 коп.,

ВСТАНОВИВ:

Рішенням господарського суду Кіровоградської області від 02.08.2011р. (суддя Колодій С.Б.) у справі №5/53 в позові ПАТ КБ “ПриватБанк” відмовлено повністю.

Підставою прийняття вищезгаданого рішення стала відсутність доказів укладення відповідачем договору страхування, стягнення штрафу за умовами якого і є предметом даного позову, а також, заява відповідача про застосування до спірних правовідносин строку позовної давності.

Не погодившись з даним рішенням, скаржник звернувся до Дніпропетровського апеляційного господарського суду зі скаргою, в якій наполягає тому, що господарським судом першої інстанції при його прийнятті були порушені норми матеріального та процесуального права, зокрема, проігноровано заперечення позивача про перерву перебігу строку позовної давності; наполягає на порушенні відповідачем умов п.20.1. іпотечного договору, адже, на його думку, відповідачем в день укладення іпотечного договору, як-то передбачено п.20.1 останнього, предмет іпотеки застраховано не було, що є підставою для стягнення штрафу у розмірі 30% від його вартості.

Відповідно до ст.101 ГПК України, в процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу. Додаткові докази приймаються судом, якщо заявник обґрунтував неможливість їх подання суду першої інстанції з причин, що не залежали від нього.

Апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення місцевого господарського суду у повному обсязі.

Вивчивши матеріали справи, доводи апеляційної скарги, заслухавши пояснення уповноважених представників сторін, колегія суддів дійшла висновку, що апеляційна скарга задоволенню не підлягає, з огляду на наступне.

Як видно із матеріалів справи, 31.08.2007 року між ПП "Будівельна компанія "Левша" (Іпотекодавець) та ЗАТ КБ "Приватбанк" (Іпотекодержатель, правонаступником якого є ПАТ КБ "Приватбанк") було укладено Іпотечний договір, посвідчений приватним нотаріусом Кіровоградського міського нотаріального округу ОСОБА_3 та зареєстрований в реєстрі за № 2734 (далі - Іпотечний договір).

Зазначеним вище договором іпотеки забезпечено виконання зобов'язань відповідача за кредитним договором від 24.07.2007 року за №90 щодо повернення кредиту в сумі 3 740 000,00 грн., у тому числі, зі сплати штрафу в порядку та розмірі, що визначені кредитним договором. /п.2 договору іпотеки/.

Зокрема, пунктом 20.1 Іпотечного договору сторони погодили, що в день укладання цього договору Іпотекодавець зобов'язується застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість, зазначену в пункті 12 цього договору, на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб, а також надати в цей же термін Іпотекодержателю договір страхування та докази сплати страхового платежу. Не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії у встановленому законом порядку та надати Іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

Відповідно до пункту 21 Іпотечного договору, в разі порушення Іпотекодавцем будь-якого із зобов'язань, передбачених пунктами 20.1, 20.4, 20.7, 20.8 цього договору, останній сплачує на користь Іпотекодержателя штраф у розмірі 30% від вартості предмету іпотеки зазначеної в пункті 12 іпотечного договору. /За пунктом 12 Іпотечного договору застава вартість предмету іпотеки складає 5 548 233,00 грн./

Отже, всупереч пункту 20.1 Іпотечного договору, відповідач зазначений вище обов'язок не виконав, доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення цього договору позивачеві не надав /докази зворотного відсутні/.

Наведене стало приводом для звернення позивачем до суду про стягнення з відповідача штрафу передбаченого пунктами 20.1 та 21 Іпотечного договору у розмірі 1 664 469,90 грн.

Разом з цим, колегія суддів погоджується з висновком місцевого господарського суду щодо відсутності передбачених ст.267 Цивільного кодексу України підстав для задоволення позовних вимог.

Так, за статтею 526 Цивільного кодексу України, зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

В свою чергу, відповідно до статті 33 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Дійсно, доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення іпотечного договору та доказів страхування та сплати страхового платежу відповідачем суду не надано.

Однак, розглянувши заяву відповідача щодо застосування строку позовної давності, місцевий господарський суд цілком обґрунтовано зазначив про вплив строку позовної давності щодо спірних правовідносин, з огляду на наведене нижче.

Згідно статті 256 Цивільного кодексу України, позовна давність –це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу. Загальна позовна давність, статтею 257 Цивільного кодексу України визначена тривалістю у три роки. Поряд з цим, правилами статті 258 Цивільного кодексу України зазначено, що для окремих видів вимог законом

може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю. Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені). За п.3 статті 267 Цивільного кодексу України, позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони, зробленою до винесення ним рішення.

Отже, як вбачається з матеріалів справи, термін виконання спірного зобов'язання щодо страхування предмету іпотеки закінчився 31.08.2007р., таким чином строк пред'явлення позивачем вимог про сплату штрафу за п.20.1. договору іпотеки сплинув 31.08.2008 р.

Натомість, позов ПАТ КБ "ПриватБанк" пред'явлений до суду лише 13.07.2010 року, що підтверджено відповідною відміткою судової канцелярії, тобто, після спливу річного строку позовної давності, встановленого статтею 258 Цивільного кодексу України, що є підставою для відмови у позові.

В той же час, викладені в апеляційній скарзі заперечення позивача стосовно вчинення відповідачем дій, що переривають перебіг строку позовної давності за ч.1 статті 264 Цивільного кодексу України, колегія суддів вважає неспроможними.

Так, надану позивачем на підтвердження зазначених вище фактів копію рахунку ЗАТ Страхова компанія "Інгосстрах" про сплату ПП "БК "Левша" страхової премії в розмірі 11 096,47 грн., а також, копію платіжного доручення №171 від 29.08.2008 року про сплату страхової премії в розмірі 11 096,47 грн. апеляційний господарський суд не вважає належними доказами в розумінні ст.ст.32-34,36 Господарського процесуального кодексу України, з огляду на таке:

Згідно зі ст.36 Господарського процесуального кодексу України, письмовими доказами є документи і матеріали, які містять дані про обставини, що мають значення для правильного вирішення спору. Письмові докази подаються в оригіналі або в належним чином засвідченій копії. Якщо для вирішення спору має значення лише частина документу, подається засвідчений витяг з нього. Оригінали документів подаються, коли обставини справи відповідно до законодавства можуть бути засвідчені тільки такими документами, а також, в інших випадках на вимогу господарського суду.

Отже, як вже зазначалось вище, доказів укладання договору страхування предмета іпотеки на користь Іпотекодержателя, як в день укладання Іпотечного договору, так і в серпні 2008 року, про що стверджує позивач, суду не надано. Представник відповідача факт укладання такого договору взагалі повністю заперечує. Більш того, на вимогу місцевого господарського суду надати договір страхування, представник позивача повідомив про його відсутність у ПАТ КБ "Приватбанк", незважаючи на те, що умовами договору іпотеки передбачено обов'язок Іпотекодержателя надати Іпотекодержателю договір страхування в разі його укладення.

Таким чином, зважаючи на те, що відповідачем заявлено про застосування строку позовної давності, а також, за відсутності доказів укладання договору страхування в серпні 2008 року, місцевий господарський суд дійшов вірного висновку, що позовні вимоги про стягнення з відповідача 30% штрафу у сумі 1 664 469,90 грн. задоволенню не підлягають, як документально недоведені та такі, що заявлені з пропуском строку позовної давності, у зв'язку з чим,

керуючись ст.ст.101, 103-105 ГПК України, суд,-

ПОСТАНОВИВ:

Рішення господарського суду Кіровоградської області від 02.08.2011р. у справі №5/53 – залишити без змін, а апеляційну скаргу публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк", м. Дніпропетровськ, – без задоволення.

Постанова може бути оскаржена до Вищого господарського суду України у двадцятиденний строк.

Головуючий суддя
Суддя
Суддя

І.М. Науменко
І.М. Герасименко
В.Ф. Мороз

ВИЩИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

17 січня 2012 р.

Справа № 5/53

Вищий господарський суд України у складі:

суддя Селіваненко В.П. – головуєчий,
судді Бенедисюк І.М. і Львов Б.Ю.

розглянув касаційну скаргу публічного акціонерного товариства комерційного банку “ПриватБанк”, м. Дніпропетровськ (далі – ПАТ КБ “ПриватБанк”),
на рішення господарського суду Кіровоградської області від 02.08.2011 та
постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 10.10.2011
зі справи № 5/53

за позовом ПАТ КБ “ПриватБанк”

до приватного підприємства “Будівельна компанія “Левша”, м. Кіровоград (далі – ПП “Будівельна компанія “Левша”),

про звернення стягнення на предмет іпотеки в рахунок стягнення 1 664 469,90 грн.

Судове засідання проведено **за участю представників сторін:**

ПАТ КБ “ПриватБанк” – Іванової С.О.,

ПП “Будівельна компанія “Левша” – Бірюкова А.О.

За результатами розгляду касаційної скарги Вищий господарський суд України

ВСТАНОВИВ:

ПАТ КБ “ПриватБанк” звернулося до господарського суду Кіровоградської області з позовом до ПП “БК “Левша” (з урахуванням його уточнення) про звернення стягнення на предмет іпотеки в рахунок стягнення штрафу в сумі 1 664 469, 90 грн., передбаченого укладеним сторонами договором іпотеки від 31.08.2007 (далі – Договір іпотеки) за порушення відповідачем обов’язку застрахувати предмет іпотеки.

Рішенням господарського суду Кіровоградської області від 02.08.2011 (суддя Колодій С.Б.), залишеним без змін постановою Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 10.10.2011 (колегія суддів у складі: суддя Науменко І.М. – головуєчий, судді Герасименко І.М., Мороз В.Ф.), у задоволенні позову відмовлено. Судові рішення мотивовано наявністю підстав для застосування до вимог позивача за заявою відповідача спеціальної позовної давності.

У касаційній скарзі ПАТ КБ “ПриватБанк” просить Вищий господарський суд України рішення місцевого та постанову апеляційного господарських судів зі справи скасувати і прийняти нове рішення про задоволення позову, посилаючись на неповне з’ясування названими судовими інстанціями обставин справи та у зв’язку з цим невірне застосування норм Цивільного кодексу України, якими врегульовано питання застосування позовної давності.

У відзиві на касаційну скаргу ПП “БК “Левша” заперечує проти її доводів і просить оскаржувані судові рішення зі справи залишити без змін.

Перевіривши на підставі встановлених місцевим та апеляційним господарськими судами обставин справи правильність застосування ними норм матеріального та процесуального права, заслухавши пояснення представників сторін, Вищий господарський суд України дійшов висновку про відсутність підстав для задоволення касаційної скарги з огляду на таке.

Відповідно до статті 8 Закону України “Про іпотеку” іпотекодавець зобов’язаний застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, якщо іпотечним договором цей обов’язок не покладено на іпотекодержателя. У разі наступної іпотеки страхування предмета іпотеки не є обов’язковим. Договір страхування укладається на користь іпотекодержателя, який у разі настання страхового випадку набуває право вимоги до страховика. У разі набуття прав за іпотечним договором новим іпотекодержателем він також набуває право вимоги до страховика.

Частиною першою статті 7 Закону України “Про іпотеку” передбачено, що за рахунок предмета іпотеки іпотекодержатель має право задовольнити свою вимогу за основним зобов’язанням у повному обсязі або в частині, встановленій іпотечним договором, що визначена на час виконання цієї вимоги, включаючи сплату процентів, неустойки, основної суми боргу та будь-якого збільшення цієї суми, яке було прямо передбачене умовами договору, що обумовлює основне зобов’язання.

Статтею 12 Закону України “Про іпотеку” визначено правові наслідки порушення обов’язків іпотекодавця в тому числі порядок звернення стягнення на предмет іпотеки.

Згідно з частиною першою цієї статті у разі порушення іпотекодавцем обов’язків, встановлених іпотечним договором, іпотекодержатель має право вимагати дострокового виконання основного зобов’язання, а в разі його невиконання - звернути стягнення на предмет іпотеки.

Частиною другою статті 12 Закону України “Про іпотеку” встановлено, що у разі порушення іпотекодавцем обов’язків щодо збереження чи страхування предмета іпотеки іпотекодержатель може скористатися правами, визначеними згідно з частиною першою цієї статті, або вжити заходів для збереження чи страхування предмета іпотеки у власних інтересах та за власний кошт. Іпотекодавець зобов’язаний негайно на вимогу іпотекодержателя відшкодувати останньому всі витрати, понесені у зв’язку з вжиттям заходів щодо збереження та страхування предмета іпотеки.

За змістом Закону України “Про іпотеку” іпотека є видом забезпечення виконання зобов’язання нерухомим майном. Іпотека має похідний характер від основного зобов’язання і є дійсною до припинення основного зобов’язання або до закінчення дії іпотечного договору. Це зумовлює визначений статтею 12 Закону України “Про іпотеку” порядок звернення стягнення на предмет іпотеки, зокрема, в разі порушення іпотекодавцем обов’язків щодо страхування предмета іпотеки та альтернативність санкцій, визначених частиною другою даної статті.

Господарськими судами у справі встановлено, що ПАТ КБ “ПриватБанк” (іпотекодержатель) та ПП “Будівельна компанія “Левша” (іпотекодатель) уклали Договір іпотеки на забезпечення виконання зобов’язання останнього з повернення кредиту за кредитним договором від 24.07.2007 № 90 на суму 3 740 000 грн. з урахуванням визначеного Договором іпотеки збільшення даної суми. Предметом іпотеки є нежитлова будівля з при належностями площею 5 493, 3 кв. м за адресою : м. Кіровоград, вул. Добровольського, 2 “н”.

Пунктом 21 Договору іпотеки передбачено штраф у розмірі 30 % від вартості предмету іпотеки, зокрема, за порушення зобов’язань установлених підпунктом 20.1 пункту 20 цього правочину.

Попередніми судовими інстанціями з’ясовано, що підпунктом 20.1 пункту 20 Договору іпотеки, на який посилається позивач в обґрунтування заявлених вимог, визначено обов’язок ПП “Будівельна

компанія “Левша” як іпотекодателя застрахувати предмет іпотеки на всю його вартість на користь іпотекодержателя у день підписання договору та продовжувати строк дії договору страхування до повного виконання відповідного кредитного договору.

Згідно з пунктом 12 Договору іпотеки вартість предмету іпотеки складає 5 548 233 грн.

Місцевий та апеляційний господарські суди, дослідивши копії виставленого відповідачеві закритим акціонерним товариством “Страхова компанія “Інгосстрах” рахунка та платіжного доручення від 29.08.2008 про сплату страхової премії, помилково виходили з того, що ПП “Будівельна компанія “Левша” не виконало зобов’язання зі страхування об’єкта іпотеки, оскільки не застрахувало його у день підписання договору, проте зазначені фактичні дані свідчать про прострочення даного зобов’язання, оскільки таке зобов’язання було виконано, хоча і з запізненням. Разом з тим, підпунктом 20.1 пункту 20 та пунктом 21 Договору іпотеки не передбачено штраф за прострочення іпотекодателем обов’язку застрахувати предмет іпотеки, таку неустойку встановлено за невиконання цього зобов’язання.

Зі змісту оскаржуваних судових актів вбачається, що ПАТ КБ “ПриватБанк” просить господарський суд звернути стягнення на предмет Договору іпотеки у зв’язку з порушенням іпотекодавцем обов’язків щодо страхування предмета іпотеки, проте у справі на порушення зазначених норм не встановлено обставин, які підтверджували б право позивача звернути стягнення на предмет іпотеки відповідно до положень Закону України “Про іпотеку”. Відсутні відповідні доводи й у касаційній скарзі.

З урахуванням наведеного попередні судові інстанції вірно відмовили в задоволенні позову зі справи, хоча й з інших підстав, ніж зазначено в даній постанові.

За таких обставин оскаржувані судові рішення мають бути залишені без змін.

Керуючись статтями 1119, 11111 Господарського процесуального кодексу України, Вищий господарський суд України

ПОСТАНОВИВ:

Рішення господарського суду Кіровоградської області від 02.08.2011 та постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 10.10.2011 зі справи № 5/53 залишити без змін, а касаційну скаргу публічного акціонерного товариства комерційного банку “ПриватБанк” – без задоволення.

Суддя

В. Селіваненко

Суддя

І. Бенедисюк

Суддя

Б. Львов

<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/19890680>

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
Кіровоградської області

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ

14 листопада 2011 р.

Справа № 5/52

Господарський суд Кіровоградської області

в складі судді Макаренко Т.В.,

розглянувши матеріали справи № 5/52

за позовом: публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк"

до відповідача: товариства з обмеженою відповідальністю "Россель"

про звернення стягнення на предмет іпотеки в рахунок стягнення 1011335,22 грн. штрафу

Представники сторін:

від позивача - ОСОБА_1 , довіреність № 4002 від 03.09.09р. ;

від відповідача – Бірюков А.О.. , довіреність № б/н від 06.08.10р. ;

В судовому засіданні оголошувалась перерва з 09.11.2011 року до 11:00 год 14.11.2011 року, відповідно до норм [ст. 77 Господарського процесуального кодексу України](#).

Публічне акціонерне товариство комерційний банк "ПриватБанк" (далі - ПАТ КБ "ПриватБанк") звернулося до господарського суду з позовною заявою, яка містить вимоги про звернення стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ."Г") в рахунок стягнення з товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" (далі - ТОВ "Россель") штрафу в розмірі 1 011 335,22 грн.

Позивач 09.08.2010 року подав суду заяву № 2-С/Р від 05.08.2010 року про уточнення позовних вимог у якій зазначено наступні вимоги:

в рахунок стягнення заборгованості в розмірі 1011335,22 грн. за іпотечним договором укладеним 26.06.2007 року і зареєстрований в реєстрі за № 1748 - звернути стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ."Г") шляхом продажу вказаної будівлі ПАТ КБ "ПриватБанк" з укладенням від імені відповідача договору купівлі - продажу будь-яким способом з іншою особою - покупцем, з правом отримання всіх необхідних для продажу документів у БТІ, а також наданням позивачу всіх повноважень, необхідних для здійснення продажу.

Також 13.08.2010 року позивач подав суду заяву № 7-С/Р від 13.08.2010 року про уточнення позовних вимог у якій просить:

в рахунок стягнення штрафу в розмірі 1011335,22 грн. за іпотечним договором укладеним 26.06.2007 року і зареєстрований в реєстрі за № 1748 - звернути стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ."Г") шляхом продажу вказаної будівлі

ПАТ КБ "ПриватБанк" з укладенням від імені відповідача договору купівлі - продажу будь - яким способом з іншою особою - покупцем, з правом отримання всіх необхідних для продажу документів в БТІ, а також наданням позивачу всіх повноважень, необхідних для здійснення продажу.

Ухвалою господарського суду від 02.09.2010 року провадження в справі № 5/52 зупинено до вирішення пов'язаної з нею іншої господарської справи № 12/114. Зобов'язано сторін у справі повідомити господарський суд про результати розгляду справи № 12/114 та надати відповідні копії процесуальних актів.

Господарським судом в складі судді Змеула О.А. 16.02.2011 року поновлено провадження у справі № 5/52 у зв'язку з усуненням обставин, що зумовили зупинення провадження у даній справі.

Ухвалою суду від 01.03.2011 року клопотання про об'єднання даної справи № 5/52 та справи № 5013/238/11, яка перебуває у провадженні судді господарського суду Макаренко Т.В., відхилено, провадження в даній справі № 5/52 зупинено до вирішення пов'язаної з нею іншої справи № 5013/238/11, що розглядається іншим судом у складі судді господарського суду Макаренко Т.В. Даною ухвалою зобов'язано сторін у справі повідомити господарський суд про результати розгляду справи № 5013/238/11 та надати відповідні копії процесуальних актів, якими завершиться розгляд зазначеної справи.

Постановою Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 30.03.2011 року апеляційну скаргу публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк" на ухвалу господарського суду Кіровоградської області від 01.03.2011 року у даній справі - задоволено частково. Ухвалу господарського суду від 01.03.2011 року у справі № 5/52 скасовано в частині зупинення провадження, а справу направлено до господарського суду Кіровоградської області для розгляду.

Згідно розпорядження "Щодо призначення повторного автоматичного розподілу справи" № 88 від 13.04.2011 року та протоколу розподілу справи між суддями від 13.04.2011 року справу № 5/52 призначено головуючому судді Макаренко Т.В.

Ухвалою суду від 15.04.2011 року суддею Макаренко Т.В. прийнято до свого провадження справу № 5/52 та призначено до розгляду в судове засідання.

22.04.2011 року ухвалою суду провадження у справі зупинено до розгляду Вищим господарським судом України касаційної скарги товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" на постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 30.03.2011 року.

Постановою Вищого господарського суду України від 02.06.2011 року постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 30.03.2011 року у справі № 5/52 скасовано, а ухвалу господарського суду Кіровоградської області від 01.03.2011 року у даній справі залишено в силі.

20.07.2011 року позивач подав суду заяву № В-5/52 від 19.07.2011 року про уточнення позовних вимог у якій зазначено наступні вимоги:

в рахунок стягнення штрафу в розмірі 1011335,22 грн за іпотечним договором укладеним 26.06.2007 року і зареєстрований в реєстрі за № 1748 - звернути стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2Г, (два з літ."Г"). Судові витрати позивач просить поклати на відповідача.

03.11.2011 року на адресу господарського суду надійшла заява № 3/ГСКО-5/52 про поновлення провадження у справі від публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк". У своїй заяві позивач зазначає, що обставини, які зумовили зупинення провадження у даній справі усунуто та просить суд поновити провадження у справі № 5/52. Оскільки Вищий господарський суд України своєю постановою від 14.09.2011 року касаційну скаргу товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" залишив без задоволення, рішення господарського суду Кіровоградської області від 22.04.2011 року та постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 29.06.2011 року у справі № 5013/238/11 залишив без змін.

Ухвалою суду від 07.11.2011 року заяву позивача про поновлення провадження у справі № 5/52 задоволено, провадження у справі поновлено, розгляд справи призначено до розгляду в судове засідання на 09.11.2011 року.

09.11.2011 року позивач подав до суду письмові пояснення, із змісту яких вбачається, що на виконання пункту 20.1 Іпотечного договору ТОВ "Россель" застрахувало предмет іпотеки на період з 27.06.2007 року по 26.06.2008 року включно та сплачено страховий платіж у сумі 13484,47 грн (копію страхового договору подано до матеріалів справи). Позивач вважає, що на підставі п. 10 Договору страхування майна, його дія пролонгована, оскільки відповідачем було здійснено сплату наступного страхового платежу у сумі 13484,47 грн. Отже, на думку позивача, відповідач належним чином виконував умови пункту 20.1 Іпотечного договору щодо страхування Предмету іпотеки до 28.07.2009 року включно, і не виконував обов'язку щодо продовження строку дії договору страхування у строк не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку його дії, тобто до 28.07.2010 року.

Позивач звернув увагу суду, що датою звернення із позовною заявою до господарського суду Кіровоградської області є 13.07.2010 року, отже період який минув з моменту порушення зобов'язання відповідачем умов пункту 20.1 Іпотечного договору до моменту звернення до суду позивача із позовною заявою становить менше одного року.

В судовому засіданні 14.11.2011 року позивач звернувся до суду із клопотання в якому просить суд розглядати позовні вимоги заявленні публічним акціонерним товариством КБ "ПриватБанк" в позовній заяві від 05.07.2011 року, яка містить вимоги про звернення стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ."Г") в рахунок стягнення з товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" (далі - ТОВ "Россель") штрафу в розмірі 1 011 335,22 грн.

Також, позивач відмовляється від вимог зазначених у заявах (заяви про уточнення позовних вимог) від 05.08.2010 року, від 13.08.2010 року та від 19.07.2011 року.

На підставі [ст. 22 Господарського процесуального кодексу України](#), господарський суд приймає до розгляду вказане клопотання позивача та вважає остаточною позовними вимогами: звернення стягнення на предмет іпотеки - нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ."Г") в рахунок стягнення з товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" (далі - ТОВ "Россель") штрафу в розмірі 1 011 335,22 грн.

Обгрутовуючи позов, публічне акціонерне товариство КБ "ПриватБанк" в позовній заяві посилаючись на приписи [ст. 193 Господарського кодексу України](#), [статті 8 Закону України "Про іпотеку"](#) зазначив, що згідно пункту 20.1 Іпотечного договору Іпотекодавець прийняв на себе зобов'язання щодо страхування Предмету іпотеки на його повну вартість в день укладання цього договору та надання Іпотекодержателю доказів страхування та сплати страхового платежу. Але прийнятий на себе обов'язок зі страхування Предмету іпотеки в день укладання Іпотечного договору Іпотекодавець належним чином не виконав, оскільки Іпотекодержатель на момент подання цього позову доказів страхування та сплати страхового платежу від Іпотекодавця не отримував. Відповідно до пункту 21 Іпотечного договору у разі порушення Іпотекодавцем зобов'язання, передбаченого у пункті 20.1 він сплачує на користь Іпотекодержателя штраф у розмірі 30% від вартості Предмету іпотеки, яка зазначена у пункті 12 цього договору і становить 3 371 117,40 грн.

Керуючись [статтею 216 Господарського кодексу України](#) та умовами Іпотечного договору позивач заявляє про стягнення з відповідача штрафу в розмірі 1 011 335,22 грн.

Відповідач проти позову заперечує та просить господарський суд у позові відмовити, а також просить застосувати строк позовної давності щодо стягнення штрафу.

Розглянувши наявні матеріали справи, заслухавши пояснення представників сторін, обговоривши усі обставини справи, оцінивши подані сторонами докази, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

Між товариством з обмеженою відповідальністю "Россель" (Іпотекодавець) та ЗАТ КБ "Приватбанк" (Іпотекодержатель, правонаступником якого є ПАТ КБ "Приватбанк") було укладено Іпотечний договір від 26.06.2007 року № 71, посвідчений приватним нотаріусом Кіровоградського міського нотаріального округу Біленським І.Д. та зареєстрований в реєстрі за № 1748 (далі - Іпотечний договір).

За даним Іпотечним договором забезпечено виконання зобов'язань відповідача, що впливають з кредитного договору від 26.06.2007 року № 71 щодо повернення кредиту в сумі 2520000,00 грн, що

надано у формі невідновлювальної кредитної лінії; сплати процентів за користування кредитом у розмірі 15,6% річних; сплати процентів за користування кредитом у разі несвоєчасного погашення кредиту у розмірі 36% річних від суми залишку непогашеної заборгованості по кредиту; сплати винагороди за обслуговування кредитної лінії; сплати пені та штрафів за порушення зобов'язань за кредитним договором у розмірах та порядку, передбачених умовами договору.

Пункт 2 Іпотечного договору передбачає, що за цим договором іпотекою забезпечується виконання зобов'язань Позичальника, що випливають з кредитного договору від 26.06.2007 року № 71, зокрема зі сплати штрафу у порядку та розмірі, визначених кредитним договором.

Відповідно до пункту 18.8.1 Іпотечного договору, Іпотекодержатель має право з метою задоволення своїх вимог: звернути стягнення на предмет іпотеки у випадку, якщо в момент настання термінів виконання Позичальником якого-небудь із зобов'язань, передбачених Кредитним договором, вони не будуть виконані.

Згідно пункту 7 Іпотечного Договору в забезпечення виконання Позичальником зобов'язань за Кредитним договором та Іпотекодавцем зобов'язань за цим договором, Іпотекодавець надав в іпотеку належне йому на праві власності, що підтверджується Договором купівлі - продажу № 56/1 від 20.06.2007 року, наступне нерухоме майно: нежитлове приміщення. Предмет іпотеки зареєстрований у встановленому законом порядку як окремий виділений в натурі об'єкт права власності. Нерухоме майно, зазначене в цьому пункті, передається в іпотеку разом з усіма його приналежностями, що є нежитлове приміщення площею 2472,40 кв.м. Предмет іпотеки знаходиться за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г (два з літерою "Г").

Крім того, відповідно до пункту 20.1 Іпотечного договору сторони погодили, що в день укладання цього договору Іпотекодавець зобов'язується застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість, зазначену в пункті 12 цього договору, на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб, а також надати в цей же термін Іпотекодержателю договір страхування та докази сплати страхового платежу. Не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії у встановленому законом порядку та надати Іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

Всупереч пункту 20.1 Іпотечного договору відповідач зазначений обов'язок не виконав, а саме не надав позивачу доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення цього договору та не надав Іпотекодержателю доказів страхування та сплати страхового платежу.

Відповідно до пункту 21 Іпотечного договору в разі порушення Іпотекодавцем будь-якого із зобов'язань, передбачених пунктами 20.1, 20.4, 20.7, 20.8 цього Договору, останній сплачує на користь Іпотекодержателя штраф у розмірі 30% від вартості предмету іпотеки зазначеної в пункті 12 Договору іпотеки.

Відповідно до пункту 12 Іпотечного договору застава вартість предмету іпотеки складає 3371117,40 грн.

Враховуючи наведе, господарський суд дійшов висновку про обґрунтованість вимог позивача до відповідача щодо нарахування штрафу передбаченого пунктами 20.1 та 21 Іпотечного договору у розмірі 1011335,22 грн.

Однак, дані вимоги, на підставі [статті 267 Цивільного кодексу України](#), задоволенню не підлягають, враховуючи наступне.

Відповідно до [статті 526 Цивільного кодексу України](#) зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього [Кодексу](#), інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення цього договору та доказів страхування та сплати страхового платежу відповідачем не подано.

Розглянувши заяву відповідача щодо застосування строку позовної давності, суд зазначає наступне.

Згідно [статті 256 Цивільного кодексу України](#) позовна давність це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Загальна позовна давність, згідно [статті 257 Цивільного кодексу України](#), встановлюється тривалістю у три роки.

Поряд з цим, правилами [статті 258 Цивільного кодексу України](#) визначено, що для окремих видів вимог законом може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю.

Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені).

Згідно з пунктом 3 [статті 267 Цивільного кодексу України](#) позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони, зробленою до винесення ним рішення.

Як вбачається з матеріалів справи, термін виконання зобов'язання закінчився 26.06.2007 року, тобто у строк до 26.06.2008 року могли бути пред'явлені вимоги про стягнення з відповідача 30% штрафу.

Даний позов пред'явлено до господарського суду 13.07.2010 року (вх. № 1347/66 від 13.07.2010 року), тобто після спливу строку позовної давності, встановленого [статтею 258 Цивільного кодексу України](#).

Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено у спорі, є підставою для відмови у позові.

Посилаючись на частину 1 [статті 264 Цивільного кодексу України](#), за змістом якої перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку, позивач стверджує про переривання перебігу позовної давності в зв'язку з виконанням відповідачем пункту 20.1 Іпотечного договору щодо страхування предмету іпотеки на період з 27.06.2008 року по 27.06.2009 року включно.

В підтвердження даного факту позивач подав суду копію рахунку ЗАТ Страхова компанія "Інгосстрах", виставленого ТОВ "Россель" щодо сплати за послуги страхування по рах. KGKCU14147371.INV від 28.07.2008 року на суму 13484,47 грн., копію платіжного доручення від 04.08.2008 року про сплату страхової премії в розмірі 13484,47 грн.

За умовами Іпотечного договору (пункт 20.1) в день укладання цього договору Іпотекодавець зобов'язується застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб, а також надати в цей же термін Іпотекодержателю договір страхування та докази сплати страхового платежу. Не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії у встановленому законом порядку та надати Іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

Відповідно до [статті 33 Господарського процесуального кодексу України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Доказів укладання договору страхування предмета іпотеки, як в день укладання Іпотечного договору так і в липні 2008 року, на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб сторони суду не надали. Крім того, представник відповідача взагалі заперечив факт укладання такого договору.

На вимогу суду надати договір страхування, представник позивача повідомив про відсутність такого договору у ПАТ КБ "Приватбанк", незважаючи на те, що за умовами договору в разі укладання договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний надати його Іпотекодержателю.

Враховуючи, що відповідачем заявлено про застосування строку позовної давності та при відсутності доказів укладання договору страхування в липні 2008 року, суд вважає, що позовні вимоги про стягнення 30% штрафу у сумі 1011335,22 грн. не підлягають задоволенню у зв'язку з пропуском строку позовної давності.

Беручи до уваги викладене і враховуючи, що позивачем пропущений строк позовної давності, порушене право захисту не підлягає.

Оскільки у задоволенні позовних вимог позивачу відмовлено повністю, державне мито та витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу у відповідності до [статті 49 Господарського процесуального кодексу України](#) покладаються на позивача.

Керуючись статтями [33, 43, 49, 82, 8485 Господарського процесуального кодексу України](#), господарський суд,

ВИРІШИВ:

В задоволенні позовних вимог відмовити повністю.

Згідно ч. 5 [ст. 85 ГПК України](#) рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Рішення може бути оскаржене протягом десяти днів з дня його підписання до Дніпропетровського апеляційного господарського суду через господарський суд Кіровоградської області.

Суддя

Т.В. Макаренко

Повне рішення складено 21.11.2011 року.

* * *

<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/21436200>

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14.02.2012 року

Справа № 5/52

Дніпропетровський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючий суддя Герасименко І.М. (доповідач)

судді: Кузнецова І.Л., Сизько І.А.

секретар судового засідання: Єрьоміна К.В.

за участю представників сторін:

представник позивача: Іванова С.О.

представник відповідача у судовому засіданні не з'явився, про час та місце слухання справи попереджений належним чином.

розглянувши матеріали апеляційної скарги Публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк", м. Дніпропетровськ,

на рішення господарського суду Кіровоградської області від 14.11.2011 р. у справі № 5/52 за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк", м. Дніпропетровськ, до Товариства з обмеженою відповідальністю "Россель", м. Кіровоград, про звернення стягнення на предмет іпотеки в рахунок стягнення 1011335,22 грн. штрафу

В С Т А Н О В И В :

Публічне акціонерне товариство комерційний банк "ПриватБанк" (далі - ПАТ КБ "ПриватБанк") звернулося до господарського суду з позовною заявою, яка містить вимоги про звернення стягнення на предмет іпотеки - не житлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ. "Г") в рахунок стягнення з товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" (далі - ТОВ "Россель") штрафу в розмірі 1 011 335,22 грн.

Позивач 09.08.2010 року подав суду заяву № 2-С/Р від 05.08.2010 року про уточнення позовних вимог у якій просить в рахунок стягнення заборгованості в розмірі 1011335,22 грн. за іпотечним договором, укладеним 26.06.2007 року і зареєстрований в реєстрі за № 1748, звернути стягнення на предмет іпотеки - не житлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ. "Г") шляхом продажу вказаної будівлі ПАТ КБ "ПриватБанк" з укладенням від імені відповідача договору купівлі - продажу будь-яким способом з іншою особою - покупцем, з правом отримання всіх необхідних для продажу документів у БТІ, а також наданням позивачу всіх повноважень, необхідних для здійснення продажу.

Крім того, 13.08.2010 року позивач подав суду заяву № 7-С/Р від 13.08.2010 року про уточнення позовних вимог, у якій просить - в рахунок стягнення штрафу в розмірі 1011335,22 грн. за іпотечним договором укладеним 26.06.2007 року і зареєстрований в реєстрі за № 1748 - звернути стягнення на предмет іпотеки - не житлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ. "Г") шляхом продажу вказаної будівлі ПАТ КБ "ПриватБанк" з укладенням від імені відповідача договору купівлі - продажу будь-яким способом з іншою особою - покупцем, з правом отримання всіх необхідних для продажу документів в БТІ, а також наданням позивачу всіх повноважень, необхідних для здійснення продажу.

14.11.2011 року позивач звернувся до суду із клопотання в якому просить суд розглядати позовні вимоги заявленні публічним акціонерним товариством КБ "ПриватБанк" в позовній заяві від 05.07.2011 року, яка містить вимоги про звернення стягнення на предмет іпотеки нежитлове приміщення разом з усіма його приналежностями, площею 2472,40 кв. м., розташоване за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г, (два з літ."Г") в рахунок стягнення з товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" (далі - ТОВ "Россель") штрафу в розмірі 1 011 335,22 грн. та відмовився від вимог зазначених у заявах (заяви про уточнення позовних вимог) від 05.08.2010 року, від 13.08.2010 року та від 19.07.2011 року.

Рішенням господарського суду Кіровоградської області від 14.11.2011 року по справі №5/52 (суддя Макаренко Т.В.) в задоволенні позовних вимог відмовлено повністю. Рішення суду мотивовано тим, що позивачем було пропущено строк позовної давності.

Позивач не погодився з рішенням суду та подав апеляційну скаргу, в якій посилається на те, що суд першої інстанції виніс рішення з порушенням вимог [ст.82 ГПК України](#) та порушив норми процесуального права. В своїй апеляційній скарзі відповідач просить рішення господарського суду Кіровоградської області від 14.11.2011р. по справі №5/52 скасувати.

05.01.2012р. представник позивача підтримав свою апеляційну скаргу, представник відповідача просить рішення суду залишити без змін. По справі оголошена перерва до 12.01.2012р.

В судовому засіданні Дніпропетровського апеляційного господарського суду 12.01.2012р. представник позивача підтримав свою апеляційну скаргу.

По справі оголошувалась перерва до 09.02.2012р. В судовому засіданні 09.02.2012р. представник позивача підтримав апеляційну скаргу; представник відповідача просить рішення суду залишити без змін. 09.02.2012р. було заявлено самовідвід суддею Науменко І.М., ця заява задоволена і справа

передана колегії суддів у складі: Герасименко І.М. - головуєчий (доповідач), суддів Кузнецова І.Л., Сизько І.А. По справі оголошена перерва до 14.02.2012р.

В судовому засіданні Дніпропетровського апеляційного господарського суду 14.02.2012р. представник позивача підтримав свою апеляційну скаргу; представник відповідача просить рішення суду залишити без змін.

Колегія суддів, дослідивши докази по справі, в їх сукупності, вважає, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню, з наступних підстав.

З матеріалів справи вбачається, що між товариством з обмеженою відповідальністю "Россель" (Іпотекодавець) та ЗАТ КБ "Приватбанк" (Іпотекодержатель, правонаступником якого є ПАТ КБ "Приватбанк") було укладено Іпотечний договір від 26.06.2007 року № 71, посвідчений приватним нотаріусом Кіровоградського міського нотаріального округу ОСОБА_3 та зареєстрований в реєстрі за № 1748 (далі - Іпотечний договір), яким забезпечено виконання зобов'язань відповідача, що впливають з кредитного договору від 26.06.2007 року № 71 щодо повернення кредиту в сумі 2520000,00 грн., що надано у формі не відновлювальної кредитної лінії; сплати процентів за користування кредитом у розмірі 15,6% річних; сплати процентів за користування кредитом у разі несвоєчасного погашення кредиту у розмірі 36% річних від суми залишку непогашеної заборгованості по кредиту; сплати винагороди за обслуговування кредитної лінії; сплати пені та штрафів за порушення зобов'язань за кредитним договором у розмірах та порядку, передбачених умовами договору.

При цьому, пунктом 2 Іпотечного договору передбачено, що за цим договором іпотекою забезпечується виконання зобов'язань Позичальника, що впливають з кредитного договору від 26.06.2007 року № 71, зокрема зі сплати штрафу у порядку та розмірі, визначених кредитним договором.

Згідно з пунктом 18.8.1 Іпотечного договору, Іпотекодержатель має право з метою задоволення своїх вимог: звернути стягнення на предмет іпотеки у випадку, якщо в момент настання термінів виконання Позичальником якого-небудь із зобов'язань, передбачених Кредитним договором, вони не будуть виконані.

Згідно пункту 7 Іпотечного Договору в забезпечення виконання Позичальником зобов'язань за Кредитним договором та Іпотекодавцем зобов'язань за цим договором, Іпотекодавець надав в іпотеку належне йому на праві власності, що підтверджується Договором купівлі - продажу № 56/1 від 20.06.2007 року, наступне нерухоме майно: нежитлове приміщення. Предмет іпотеки зареєстрований у встановленому законом порядку як окремий виділений в натурі об'єкт права власності. Нерухоме майно, зазначене в цьому пункті, передається в іпотеку разом з усіма його приналежностями, що є нежитлове приміщення площею 2472,40 кв.м., за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2г (два з літерою "Г").

Відповідно до пункту 20.1 Іпотечного договору, сторони погодили, що в день укладання цього договору Іпотекодавець зобов'язується застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість, зазначену в пункті 12 цього договору, на користь Іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб, а також надати в цей же термін Іпотекодержателю договір страхування та докази сплати страхового платежу, не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування Іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії у встановленому законом порядку та надати Іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

З матеріалів справи вбачається, що відповідач узгоджений в п.20.1 обов'язок не виконав, а саме не надав позивачу доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення цього договору та не надав Іпотекодержателю доказів страхування та сплати страхового платежу.

Відповідно до пункту 21 Іпотечного договору в разі порушення Іпотекодавцем будь-якого із зобов'язань, передбачених пунктами 20.1, 20.4, 20.7, 20.8 цього Договору, останній сплачує на користь Іпотекодержателя штраф у розмірі 30% від вартості предмету іпотеки зазначеної в пункті 12 Договору іпотеки.

При цьому, розглянувши заяву відповідача щодо застосування строку позовної давності, суд першої інстанції дійшов висновків щодо пропуску позивачем вказаного строку.

Так, згідно [статті 256 Цивільного кодексу України](#) позовна давність це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу, а загальна позовна давність, згідно [статті 257 Цивільного кодексу України](#), встановлюється тривалістю у три роки.

Слід врахувати, що правилами [статті 258 Цивільного кодексу України](#) визначено, що для окремих видів вимог законом може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю. Так, позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені).

Пунктом 3 [статті 267 Цивільного кодексу України](#) передбачено, що позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони, зробленою до винесення ним рішення.

Термін виконання зобов'язання співпадає з датою укладення договору, тобто закінчився 26.06.2007 року.

Відповідно до частини 1 [статті 264 Цивільного кодексу України](#), за змістом якої перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку, позивач стверджує про переривання перебігу позовної давності в зв'язку з виконанням відповідачем пункту 20.1 Іпотечного договору щодо страхування предмету іпотеки на період з 27.06.2008 року по 27.06.2009 року включно, в зв'язку з чим, позивач подав суду першої інстанції копію рахунку ЗАТ Страхова компанія "Інгосстрах", виставленого ТОВ "Россель" щодо сплати за послуги страхування по рах. KGKCU14147371.INV від 28.07.2008 року на суму 13484,47 грн., копію платіжного доручення від 04.08.2008 року про сплату страхової премії в розмірі 13484,47 грн. Таким чином, строк позовної давності необхідно рахувати з 28.06.2009р., тобто він сплив 29.12.2009р., тоді як позов було подано 13.07.2010р., та з пропуском строку позовної давності, що відповідно до [статті 267 ЦК України](#) є підставою для відмови в задоволенні позову про стягнення штрафу в сумі 1011335 грн. 22 коп., а відповідно і звернення стягнення на предмет іпотеки.

За вказаних обставин, підстави для зміни чи скасування рішення суду, передбачені [статтею 104 ГПК України](#) відсутні, а в задоволенні апеляційної скарги необхідно відмовити.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст.ст.[99,101,103,105 ГПК України](#), апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк", м. Дніпропетровськ, - залишити без задоволення.

Рішення господарського суду Кіровоградської області від 14.11.2011 року по справі №5/52, - залишити без змін.

Постанова може бути оскаржена до Вищого господарського суду України на протязі 20 днів.

Головуючий

Судді

І.М. Герасименко

І.Л.Кузнецова,

І.А.Сизько

Повний текст постанови підписано 14.02.2012р.

ВИЩИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 квітня 2012 р.

Справа № 5/52

Вищий господарський суд України у складі колегії суддів:

Головуючого Кота О.В.

суддів Шевчук С.Р., Кролевець О.А.

розглянувши касаційну скаргу Публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк"

на постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 14.02.2012р.

у справі № 5/52 господарського суду Кіровоградської області

за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку "ПриватБанк"

до Товариства з обмеженою відповідальністю "Россель"

про звернення стягнення на предмет іпотеки в рахунок стягнення 1 011 335,22 грн. штрафу в судовому засіданні взяли участь представники:

позивача - ОСОБА_4, дов. № 1686-О від 20.07.2011р.

відповідача - не з'явилися

В С Т А Н О В И В:

13 липня 2010 року публічне акціонерне товариство комерційний банк "ПриватБанк" звернулось до господарського суду Кіровоградської області з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" про звернення стягнення на предмет іпотеки за іпотечним договором від 26.06.2007 р., зареєстрованим за № 1748, в рахунок стягнення 1 011 335,22 грн. штрафу.

Рішенням господарського суду Кіровоградської області від 14.11.2011р. (суддя Макаренко Т.В.), залишеним без змін постановою Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 14.02.2012р. (у складі головуючого Герасименко І.М., суддів Кузнецової І.Л., Сизько І.А.), у справі № 5/52 в задоволенні позовних вимог відмовлено повністю.

Не погоджуючись з прийнятими у справі судовими актами, вважаючи, що судами були порушені та неправильно застосовані норми матеріального та процесуального права, ПАТ КБ "ПриватБанк" звернулось до Вищого господарського суду України з касаційною скаргою, в якій просить скасувати зазначені судові рішення та прийняти нове рішення, яким позов задовольнити в повному обсязі.

Відповідач не скористався правом, наданим ст. [1112 ГПК України](#), не надав відзив на касаційну скаргу, що в силу положень статті [1112 ГПК України](#) не перешкоджає перегляду судових актів, що оскаржуються.

Перевіривши доводи касаційної скарги, юридичну оцінку встановлених фактичних обставин, проаналізувавши правильність застосування господарськими судами норм матеріального та процесуального права, колегія суддів Вищого господарського суду України вважає, що касаційна скарга не підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Попередніми судовими інстанціями встановлено, що між товариством з обмеженою відповідальністю "Россель" (іпотекодавцем) та ЗАТ КБ "Приватбанк", правонаступником якого є ПАТ КБ "Приватбанк", (іпотекодержателем) було укладено іпотечний договір від 26.06.2007 року,

посвідчений приватним нотаріусом Кіровоградського міського нотаріального округу ОСОБА_5 та зареєстрований в реєстрі за № 1748, яким забезпечено виконання зобов'язань ТОВ "Россель", що впливають з кредитного договору від 26.06.2007 року № 71 щодо повернення кредиту в сумі 2 520 000,00 грн., наданого у формі не відновлювальної кредитної лінії; сплати процентів за користування кредитом у розмірі 15,6% річних; сплати процентів за користування кредитом у разі несвоєчасного погашення кредиту у розмірі 36% річних від суми залишку непогашеної заборгованості по кредиту; сплати винагороди за обслуговування кредитної лінії; сплати пені та штрафів за порушення зобов'язань за кредитним договором у розмірах та порядку, передбачених умовами договору.

Умовами іпотечного договору також передбачено, що іпотекою за цим договором забезпечується в тому числі вимоги іпотекодержателя щодо відшкодування штрафних санкцій, передбачених цим договором (п. 4 іпотечного договору).

Відповідно до п. 7 іпотечного договору в забезпечення виконання позичальником зобов'язань за кредитним договором та іпотекодавцем зобов'язань за цим договором, іпотекодавець надав в іпотеку належне йому на праві власності, що підтверджується договором купівлі - продажу № 56/1 від 20.06.2007р., наступне нерухоме майно: нежитлове приміщення. Предмет іпотеки зареєстрований у встановленому законом порядку як окремий виділений в натурі об'єкт права власності. Нерухоме майно, зазначене в цьому пункті, передається в іпотеку разом з усіма його приналежностями, що є нежитлове приміщення площею 2472,40 кв.м., за адресою: м. Кіровоград, вул. Добровольського, буд. 2 г.

Згідно з п. 18.8.3 іпотечного договору іпотекодержатель має право звернути стягнення на предмет іпотеки незалежно від настання термінів виконання якого-небудь із зобов'язань за кредитним договором у випадку порушення іпотекодавцем якого-небудь із зобов'язань, передбачених цим договором.

Відповідно до п. 20.1 іпотечного договору іпотекодавець зобов'язується в день укладання цього договору застрахувати предмет іпотеки на його повну вартість, зазначену в пункті 12 цього договору, на користь іпотекодержателя від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування, пожежі, стихійних явищ (лих), техногенних аварій, протиправних дій третіх осіб, а також надати в цей же термін іпотекодержателю договір страхування та докази сплати страхового платежу, не пізніше ніж за один місяць до закінчення строку дії зазначеного договору страхування іпотекодавець зобов'язаний продовжити строк його дії у встановленому законом порядку та надати іпотекодержателю докази цього та сплати страхового платежу.

Судами першої та апеляційної інстанції встановлено, що відповідач передбачений в п. 20.1 іпотечного договору обов'язок не виконав, а саме не надав позивачу доказів страхування предмету іпотеки на його повну вартість в день укладення цього договору та не надав іпотекодержателю доказів страхування та сплати страхового платежу.

Згідно з п. 21 іпотечного договору в разі порушення іпотекодавцем будь-якого із зобов'язань, передбачених пунктами 20.1, 20.4, 20.7, 20.8 цього договору, він сплачує на користь іпотекодержателя штраф у розмірі 30% від вартості предмету іпотеки, зазначеної в пункті 12 цього договору.

Суд першої інстанції, розглянувши заяву відповідача щодо застосування позовної давності, дійшов висновку про пропуск позивачем вказаного строку.

Так, відповідно до ст.ст. [256, 257 Цивільного кодексу України](#) позовна давність -це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу. Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Згідно з п. 1 ч. 2 [ст. 258 Цивільного кодексу України](#) для окремих видів вимог законом може встановлюватися спеціальна позовна давність: скорочена або більш тривала порівняно із загальною позовною давністю. Позовна давність в один рік застосовується, зокрема, до вимог про стягнення неустойки (штрафу, пені).

У ч. ч. 3 [ст. 267 Цивільного кодексу України](#) встановлено, що позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони, зробленою до винесення ним рішення.

Як встановлено судами першої та апеляційної інстанцій, термін виконання зобов'язання, передбаченого п. 20.1 іпотечного договору, співпадає з датою укладення договору -26.06.2007 року.

Відповідно до ч. ч. 1, 3 [ст. 264 Цивільного кодексу України](#) перебіг позовної давності переривається вчиненням особою дії, що свідчить про визнання нею свого боргу або іншого обов'язку. Після переривання перебіг позовної давності починається заново. Час, що минув до переривання перебігу позовної давності, до нового строку не зараховується.

В зв'язку з наданням позивачем документів в підтвердження страхування відповідачем предмету іпотеки на період з 27.06.2008 року по 27.06.2009 року включно (копії рахунку ЗАТ Страхова компанія "Інгосстрах", виставленого ТОВ "Россель" щодо сплати за послуги страхування по рах. KGKCU14147371.INV від 28.07.2008 р. на суму 13484,47 грн., копії платіжного доручення від 04.08.2008 р. про сплату страхової премії в розмірі 13484,47 грн.), суд апеляційної інстанції дійшов висновку про переривання перебігу позовної давності за вимогою про стягнення штрафу відповідно до п. п. 20.1, 21 іпотечного договору, визначивши, що перебіг позовної давності почався з 28.06.2009р., таким чином позов ПАТ КБ "ПриватБанк" було подано 13.07.2010р. з пропуском річного строку позовної давності.

Згідно з ч. 4 [ст. 267 Цивільного кодексу України](#) вплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові.

З урахуванням вищевикладеного, Дніпропетровський апеляційний господарський суд у постанові від 14.02.2012 р. дійшов висновку про обґрунтованість рішення господарського суду Кіровоградської області від 14.11.2011 р. про відмову у задоволенні позовних вимог ПАТ КБ "ПриватБанк" до товариства з обмеженою відповідальністю "Россель" про звернення стягнення на предмет іпотеки за іпотечним договором від 26.06.2007 р., зареєстрованим за №1748, в рахунок стягнення 1 011 335,22 грн. штрафу.

Судом касаційної інстанції не приймаються доводи скаржника щодо порушення відповідачем п. 20.1 іпотечного договору в зв'язку з невиконанням обов'язку щодо страхування предмету іпотеки в період з 29.07.2009 року по 13.07.2010 року, оскільки у п. 20.1 іпотечного договору обумовлений строк виконання такого обов'язку і, враховуючи переривання перебігу позовної давності, позивач не був позбавлений права звернутись з таким позовом в межах строків позовної давності, передбачених [ст. 258 Цивільного кодексу України](#).

З огляду на викладене та враховуючи, що скаржник в силу [ст. 33 ГПК України](#) не довів в установленому законом порядку тих обставин, на які він посилається як на підставу своїх вимог і заперечень та оскільки в силу вимог [ст.1117 ГПК України](#) касаційна інстанція не має права встановлювати або вважати доведеними обставини, що не були встановлені у рішенні або постанові господарського суду чи відхилені ним, вирішувати питання про достовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими, збирати нові докази або додатково перевіряти їх, колегія суддів не вбачає підстав для задоволення касаційної скарги та скасування оскаржуваних судових рішень.

Керуючись ст. ст. [1115, 1117, 1119, 11111 Господарського процесуального кодексу України](#), Вищий господарський суд України

ПОСТАНОВИВ:

Касаційну скаргу Публічного акціонерного товариства комерційний банк "ПриватБанк" залишити без задоволення, а постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 14.02.2012 р. у справі № 5/52 залишити без змін.

Головуючий

Суддя

Суддя

О.В. Кот

С.Р. Шевчук

О.А. Кролевець